ΕΤΟΣ Ε. ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1888 ΑΡ. 153

Συνδρομή ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»

Τὸ ὑπογραφεῖον «Σάλπιγγος» μετηνέχθη εἰς τὴν ἣν κατοικεῖ ὁ συντάκτης οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Σ. Κωνσταντινίδου κατὰ τὴν ὁδὸν «BLONDEL»

Τῶν πλείστων τοῦ ἐσωτερικοῦ συνδρομητῶν, ἐλήξε μετὰ τοῦ ἔτους καὶ τὸ τῆς συνδρομῆς των ἔτος· ὅθεν ὅσοι δὲν δηλώσωσιν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ὅτι παραιτοῦνται, θεωροῦνται συνδρομηταὶ διὰ μίαν ἑξαμηνίαν. Ἡ συνδρομὴ θὰ πληρώνηται καθ' ἑξαμηνίαν.

Διὰ τὰ χωρία ἡ συνδρομὴ εἶνε τρισέλινος καθ' ἑξαμηνίαν. Εἰς ὅσα ὅμως χωρία τὸ φύλλον πέμπεται ταχυδρομικῶς, ἐὰν μὲν στέλλωνται πλείστερα τῶν φύλλων ἐν ἑνὶ περιτυλίγματι, ἡ συνδρομὴ εἶνε ὡσαύτως τρισέλινος καθ' ἑξαμηνίαν· ἐὰν δὲ στέλλωνται ὀλιγώτερα τῶν τριῶν φύλλων τότε ἡ ἑξάμηνος συνδρομὴ εἶνε τετρασέλινος.

Παρακαλοῦνται δὲ θερμῶς οἱ πολλοὶ ἐκεῖνοι συνδρομηταί, οἵτινες ὀφείλουσι συνδρομὰς τῆς «Σάλπιγγος», νὰ βάλωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς πολλὰς δαπάνας ἃς ὑφιστάμεθα καὶ νὰ φανῶσι δικαιότεροι. Δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ ἐκείνων τὸ ποσὸν εἶναι ἀσήμαντον ἐνῷ δι' ἡμᾶς τὸ καθυστερούμενον ποσὸν εἶνε μέγα.

Γραμμάτια ἔντυπα ἐπὶ λαμπροῦ κυανοῦ χάρτου, ὡς καὶ φορτωτικαὶ κλ. κλ. εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν ὡς καὶ παρὰ τοῖς κ. κ. Κ. Ἐλευθεριάδῃ καὶ Ν. Ἰωαννίδῃ ἐν τῇ ἀγορᾷ· εἰς τοὺς αὐτοὺς δύνανται προχείρως νὰ δώσῃ ὁ βουλόμενος πολίτης καὶ πᾶσαν παραγγελίαν τυπογραφικῆς ἐργασίας.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

Πρῶτοι ἡμεῖς διετυπώσαμεν τὴν ἰδέαν ὅτι τὴν Α. Ε. τὸν Μ. τῆς νήσου Ἁρμοστὴν ἐπανερχόμενον ἐξ Ἀγγλίας πρέπει νὰ ὑποδεχθῶμεν τιμητικῶς καὶ πρῶτοι ἡμεῖς τολμῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἐδικαιολογεῖτο ἡ δικαιολογεῖται μία ἐνθουσιώδης ὑποδοχή, γενομένη πρὸς ἀπόλυτον ἄρχοντα νήσου, ἥτις σύσσωμος ἠγέρθη κατὰ τῶν καταπιέσεων καὶ δυσπραγιῶν τῶν ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως αὐτῆς ἀπορρεουσῶν· τοῦτο δὲ διότι, ἐὰν παρεξηγηθῶμεν, κινδυνεύομεν νὰ ἐκληφθῶμεν ὡς ἄνθρωποι ἀνακόλουθοι, ἄνθρωποι οἵτινες οὐδεμίαν συναίσθησιν ἔχομεν οὔτε τοῦ πάθους μας οὔτε τῶν λεγομένων μας οὔτε τῶν πράξεών μας· διότι πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ διαδηλώσεις κατὰ τῆς κοκοδιοικήσεως πρὸς τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τοῦ ἀνωτάτου διοικητοῦ; τίνι τρόπῳ συμβιβάζονται αἱ κατακραυγαὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης πρὸς τὸν Κυβερνήτην;

Ὑποθέστε κατάδικόν τινα ἐνώπιον πολλῶν δικαστῶν του, μεταξὺ τοῦ στόματος τῶν ὁποίων κρέμαται ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατός του, ἢ ἄνθρωπον ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασανιστῶν του στρέφει κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο τῆς τρομερᾶς ἀγωνίας του τὸ ἱκετευτικὸν βλέμμα του πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἐκείνων ἀλλ' οὐδεμίαν λαμβάνει ἀπάντησιν ἢ τὴν παγερὰν ἐκείνην ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν πρὸ τὰ δεινά του. Κλαίει, παρακαλεῖ, ὅταν μάλιστα εἶνε ἀθῶος, ἀλλὰ πρὸς τὰ δάκρυα καὶ τὰς παρακλήσεις του ἀπαντᾷ ἡ τῶν δεσμῶν του σύσφιγξις καὶ τῶν βασάνων του ἡ ἐπίτασις. Αἴφνης μεταξὺ τῶν τρομερῶν ἐκείνων βλεμμάτων συναντᾷ τὸ βλέμμα του ἕν, γλυκὺ καὶ ἱλαρόν, καὶ ἀκούει ἐκ στόματος συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἄλλων. Ὁποία χαρὰ δι' αὐτὸν τὴν ὥραν ἐκείνην! Πίπτει ἀμέσως ἐνώπιόν του καὶ γονυκλινὴς δέεται αὐτῷ, ἀσπάζεται αὐτοῦ θερμῶς καὶ μετὰ δακρύων χεῖρας τε καὶ πόδας καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν συνηγορίαν του ἴσως κατορθώσῃ καὶ τοῦ χαρισθῇ ἡ ζωή.

Ἰδοὺ ποίαν σημασίαν ἔχει καθ' ἡμᾶς ἡ ὑποδοχή, ἣν προητοίμαζον αἱ πόλεις, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς συνηγορήσαμεν. Ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος ἔγνω ἐν τῇ διοικητικῇ πείρᾳ του ὅτι ἡ κλεὶς τῶν δυστυχιῶν καὶ κακουχιῶν τῆς νήσου εἶνε ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ὀλέθρου ἐνήργησεν εἰς Λονδῖνον, αἱ δὲ ἐνέργειαί του ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἴσως κατώρθωσεν οὕτω νὰ προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν πολλῶν πολιτευτῶν τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τῆς ταλαίνης νήσου. Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἐνέργειαί του δὲν ἐπέτυχον πρὸς τὸ παρόν, πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν μάλιστα, ὡς ἐλπίζομεν, συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας του. Ἀπέδειξεν ἅπαξ τὰς καλὰς διαθέσεις του ὡς οὐδεὶς ἄλλος Ἁρμοστὴς καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ παύσῃ ἐνεργῶν ἅπως ὑπὸ τὴν ἐχέφρονα καὶ φιλάνθρωπον διοίκησίν του εὐημερήσῃ ἡ νῆσος.

Πλὴν, λέγουν ἄλλοι δικαίως, μήπως ἡ κατάστασις αὕτη τῆς νήσου δὲν προῆλθεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του; μήπως ὡς ἀπόλυτος τῆς νήσου Κυβερνήτης δὲν ἠδύνατο π. χ. ἂν ὄχι ἄλλο νὰ δώσῃ διαταγὰς πρὸς ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς δυστυχεῖς ταύτας τῶν κατοίκων ἡμέρας; μήπως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβλέψῃ ὥστε αἱ ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων παρὰ τοῦ κεντρικοῦ Ἰταρὲ νὰ γείνωσι δικαίως; καὶ πόσων ἄλλων ἆρά γε δὲν ἠδύνατο ὡς ἀπόλυτος ἄρχων νὰ διατάξῃ τὴν βελτίωσιν;

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἄρχων τῆς Κύπρου ἔχουν μέγα δίκαιον οἱ ταῦτα διατεινόμενοι, ἀλλ' ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἀπόλυτος ἄρχων τῆς νήσου εἶνε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἀποικιῶν, ὑπὸ τὰ νεύματα καὶ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ ὁποίου διατελεῖ πάντοτε ὁ ἀνώτατος τῆς νήσου Κυβερνήτης. Καὶ ἐὰν μὲν τὸ Ὑπουργεῖον εἶνε εἰς χεῖρας τῶν συντηρητικῶν, διατάττουν οὗτοι τὴν διὰ παντὸς τρόπου εἰσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὴν προσπάθειαν ὅπως τὸ ἔλλειμμα ὅσον τὸ δυνατὸν καταστῇ μικρόν, διότι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς πιστώσεως πρὸς κάλυψιν τούτου μυρίας μομφὰς ἀκούουσι παρὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἵτινες κατέκριναν τὴν καταχὴν τῆς Κύπρου καὶ θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς βάρος εἰς τὸ ἀγγλικὸν ταμεῖον· ἐὰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον διευθύνηται ὑπὸ φιλελευθέρων, οὗτοι, ὡς μᾶλλον οἰκονομικοὶ τῶν συντηρητικῶν, ἐκτὸς τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς εἰσπράξεως τῶν ἀφορήτων φόρων ἣν διατάττουσι, περικόπτουσιν ἀκόμη καὶ τὰς δαπάνας διὰ δημόσια ἀναγκαῖα ἔργα ἐν τῷ τόπῳ.

Οὕτω φρονοῦμεν ἡμεῖς καὶ εἴθε νὰ ἤμεθα ἠπατημένοι. Εἴθε νὰ δύναται ὁ Μ. τῆς νήσου Ἁρμοστὴς νὰ ἐπιφέρῃ οἴκοθεν τὰς ἀναγκαίας βελτιώσεις καὶ θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐσμὲν ὑπερβέβαιοι ὅτι ὁ Σὶρ Ἐρρῖκος Βοῦλβερ, τῶν καλῶν διαθέσεων τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν γνῶσιν, θὰ προσπαθήσῃ πλειότερον παντὸς ἄλλου νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον, καὶ αὕτη εἶνε ἡ ἀληθὴς ἐξήγησις τῶν διαθέσεων ἃς ἐξεδηλώσαμεν πρὸς ἐγκάρδιον ὑποδοχήν του, ὡς ἐν ταῖς προσφωνήσεσι τῶν Δημάρχων ἐλέγετο. Δὲν τὸν ὑπεδέχθημεν χάριν τῶν πα-

ρελθόντων ἀλλὰ χάριν τῶν μελλόντων, πρὸς ἃ ἀτενίζομεν εὐέλπιδες συνήγορον τῶν δικαίων μας ἔχοντες αὐτὸν τὸν ἴδιον.

ΤΟ ΙΔΑΡΕ ΜΑΣ.

Ἀνέγνωμεν ἐσχάτως κυβερνητικὴν ἀγγελίαν ὅτι τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον Λεμησσοῦ ὥρισε τὰς τιμὰς τῶν οἴνων διὰ τὸ τρέχον ἔτος,

τῶν μὲν μαύρων κρασίων ἡ ὀκὰ παρ. 40
τῶν κοκκίνων . . » 15
τῆς Κομανδαρίας γρ. 1 » 35
καὶ τῆς Σούμας » 1 » 15,

καὶ ὅτι ὁ Διοικητὴς θεωρεῖ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην ἀξίαν προσοχῆς, ὡς διαφέρουσαν κατὰ πολὺ τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ, ἑπομένως, δικαίαν βεβαίως, καὶ ὅμως ἡ κυβέρνησις θεωρήσασα πολὺ μικρὰς τὰς τιμὰς ἐφεσίβαλεν αὐτὰς εἰς τὸ κεντρικὸν Ἰδαρέ.

Πλὴν, ἐρωτοῦμεν, ποῦ ὑπάρχει αὐτὸ τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον Λεμησσοῦ; ἐκ τίνων μελῶν συνίσταται; ποῦ δὲ ποιεῖται τὰς διαμονὰς καὶ ποῖον τὸ μέγαρον εἰς ὃ συνεδριάζει; Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι τὸ συμβούλιον τοῦτο τῆς πόλεώς μας παρητήθη πρὸ πολλοῦ, διότι οὐδέποτε ἐθεωροῦντο δίκαιαι αἱ ἐκτιμήσεις του καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς τί νὰ ὑπάρχῃ ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι του ἦσαν περιτταί· ἢ μήπως ὁ εἷς καὶ μόνος ἐναπομείνας ὀθωμανὸς, ὅσις κύριος οἶδε διατὶ δὲν ἐμιμήθη τὸν συνάδελφόν του καὶ δὲν παρητήθη, δικαιοῦται νὰ κληρονομήσῃ ὁλόκληρον τὸν τίτλον « Διοικητικὸν συμβούλιον;»

Πλὴν ἂς ἐλθωμεν ἤδη εἰς ἄλλο τι. Ὁσάκις τὸ παραιτηθὲν διοικητικὸν συμβούλιον ἐξετίμα τοὺς οἴνους συμφώνως πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς μας κατηγορεῖτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ προσπάθειά του ἀπέβλεπε πάντοτε τὴν ζημίαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐπεκυρώθησαν αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτιμηθεῖσαι τιμαὶ ἀλλὰ πάντοτε ἀνηροῦντο ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ Ἰδαρέ. Σήμερον, ὅτε τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον θὰ ἀπαρτίζηται βεβαίως ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐφιςᾶται ἡ προσοχή μας ἐπὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐκτιμήσεως ὡς δικαίας, διατὶ καὶ πάλιν ἐθεωρήθη χαμηλὴ πολὺ ἡ ἐκτίμησις καὶ ἐφεσιβάλλεται αὕτη; Τὸ παραιτηθὲν διοικητικὸν συμβούλιον συνισάμενον ἐκ πολιτῶν τιμίων εὐυπολήπτων, καὶ ἐμπόρων, (τῶν κ. κ. Πέτρου Μορίδου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐκκλησιαςικῆς, μας ἀρχῆς, Τρύφωνος Ἡλιάδου, Ι. Ἀραούζου Χ' Χασὰν ἐφένδη καὶ Χ' Ἰμπραὴμ ἐφένδη) ἐχόντων δηλ. καλλιτέρας παντὸς ἄλλου γνώσεις τῶν τιμῶν τῶν οἴνων, ἐθεωρεῖτο ὅτι ἐξετίμα τοὺς οἴνους ἀδίκως πρὸς ζημίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐγίνετο ἔφεσις· σήμερον ὅμως, ὅτε οὗτοι οἱ ζημιωταὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐξέλιπον πλὴν ἑνὸς ὀθωμανοῦ (τοῦ τελευταίου), διατὶ καὶ πάλιν ἐθεωρήθησαν αἱ τιμαὶ ὑψηλαί; μήπως καὶ οἱ ὁρίσαντες αὐτὰς (ὁ Διοικητὴς βεβαίως καί τινες ἄλλοι κυβερνητικοὶ) εἶνε ἐναντίοι τῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως;

Ἡμεῖς ἐκ τούτου καταλήγομεν εἰς τὸ ὀρθὸν συμπέρασμα ὅτι καὶ τὸ παραιτηθὲν συμβούλιον ἐξετίμα δικαίως καὶ ἐν συνειδήσει τὰς τιμὰς, ὡς ἐξετιμήθησαν καὶ ἐφέτος, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ μὴ ξεχάσῃ τὴν τέχνην πρέπει πάντοτε νὰ ἀναιρῇ αὐτὰς ὅσον δίκαιαι ὅσον λαγικαὶ καὶ ἂν ἦνε, διὰ νὰ δείξῃ βεβαίως μὲ τοῦτο ὅτι κατ' ἐπίφασιν μόνον ὑρίσανται τὰ Διοικητικὰ συμβούλια καὶ ὅτι τὸ, ἔτσι θέλω ἐγὼ τῆς Κυβερνήτεως, ἔχει ἀπολυταρχικὸν δικαίωμα εἰσόδου εἰς πᾶν γραφεῖον, εἴτε δημοτικὸν εἴτε κυβερνητικόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις, δὲν διδάσκεται ἐκ τούτου ὅτι καὶ ἄλλοτε ὡς καὶ ἐφέτος αἱ ἀληθεῖς καὶ δίκαιαι τιμαὶ εἶνε αἱ ἐνταῦθα ὁριζόμεναι καὶ ὅτι ἀναιροῦσα αὐτὰς ἀδίκει προφανέστατα; Ἐπὶ τῶν σκέψεων τούτων ἐρισῶμεν τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντός μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μέχρι τῆς σήμερον ὁ καιρὸς εἶνε εὐνοϊκώτατος διὰ τὴν Κύπρον. Μᾶς ἔλαμε τὰ νάζια του εἰς τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ τώρα ἐτράπη τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ἐὰν ἀκολουθήσῃ μέχρι τέλους θὰ εἰσέλθῃ εἰς παράδεισον ἀληθῆ κατάρυτον ἐκ.....σίτου καὶ κριθῆς. Βροχαὶ ἐπὶ 3-4 ἡμέρας καὶ Ἥλιος ἐπὶ ἄλλας τόσας διαδέχονται ἀλλήλους, καὶ τὰ σπαρτὰ ὡς « ὁ μαῦρος τῆς Ἀφρικῆς » ἀνιψῶσιν ἀγερώχως τὴν κεφαλήν. Εἴθε νὰ δυνηθῶσι μέχρι τέλους νὰ κρατήσωσιν αὐτὴν ὑψηλήν.

***

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἀρχεταὶ προετοιμασίαι ἐγένοντο καὶ ἐνταῦθα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ἀφιχθέντος διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ, καὶ ἀψῖδες καὶ στέφανοι καὶ ἄνθη καὶ μυρσίναι ἐστόλιζον τὴν μακρὰν ἀποβάθραν μας, πλὴν ἡ Α. Ἐξ. ἠρκέσθη νὰ ἴδῃ μόνον ταῦτα πάντα μακρόθεν ἀπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ, τοῦ καιροῦ, φαίνεται, μὴ ἐπιτρέψαντος αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἔξοδον. Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι μέριμνά του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς νήσου ἐφ' ἧς ἄρχει, θὰ δικαιολογήσῃ πληρέστερον τὰς τοιαύτας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνθουσιώδεις διαδηλώσεις.

***

Καὶ πάλιν ταλαντεύσεις νομισμάτων, αἵτινες οὐκ ὀλίγην ταλάντευσιν καὶ μάλιστα ταλανισμὸν προξενοῦσι τοῖς κατίσχνοις βαλαντίοις τῶν πτωχῶν. Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἠναγκάσθη καὶ πάλιν ἐν συσκέψει μετὰ πολλῶν ἐμπόρων τῆς πόλεως νὰ κανονίσῃ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα συμφώνως πρὸς τὰς ἀξίας τούτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἰσάγωνται ἄλλα πλέον. Ὥρισε λοιπὸν τὰς τιμὰς τούτων ὡς ἑξῆς:

Τὰ Ἱσπανικὰ τάληρα (κολων.)	γρ.	20
Τὰ Ἀμερικανικὰ καὶ διάφ. ἄλλα	«	20
Ἡ Ρεγγίνα	«	19 1|2
Τὸ Μετζίτι	«	21 1|2
Ἡ Ρουπία	«	9
Φράγκα Γαλλ. Ἰταλ. καὶ Ἑλλ.	«	5
Φράγ. διαφόρων ἄλλων κρατῶν	«	4
Φράγκα τοῦ Πάπα . .	«	3 1|2
Τὰ διάφορα Ἰνδικὰ νομίσματα	«	3
Τὰ ἥμισυ	«	1 1|2

Τὰ δὲ Ρωσσικὰ καρπόβολα καὶ αἱ ὑποδιαιρέσεις των, τὸ πεντάδραχμον Ὄθωνος, τὰ Αὐστριακὰ φιορίνια, ἡ σφάντζικα κ. λ. ἔμενον εἰς τὴν αὐτὴν καθ' ἣν ὡρίσθησαν ἄλλοτε ἀξίαν.

Τινὲς τῶν ἐμπόρων ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἰδέας νὰ ἀναβιβασθῇ ἡ λίρα εἰς τὰ 180 καὶ τὸ σελλίνιον εἰς 9 ὡς εἰς ἄλλας πόλεις, πλὴν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀγορᾶς δὲν θέλει τοῦτο, διὸ καὶ εὐχαριστίας ἐξέφρασαν πολλοὶ διὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν.

***

Ἰσολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ δι' ἓξ μῆνας ἄχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1887.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἀπὸ τραγεῖον λ. 413 σ. 2 γρ. 2 1\|2. Ἀπὸ ἐνοίκια λ. 192 σ. 9 γρ. 1 1\|4. Ἀπὸ φόρους νεροῦ λ. 10 σ. 8. Ἀπὸ χαντάτικα λ. 37. Ἀπὸ πρόστιμα λ. 8 σ. 4. Ἀπὸ σφαγεῖα λ. 5 σ. 2 γρ. 4 1\|2. Ἀπὸ δημοτικοὺς φόρους λ. 108 σ. 13 γρ. 7 1\|2. Ἀπὸ νοσηλείας λ. 14 σ. 6 γρ. 5. Ἀπὸ ρουσσουμάτι λ. 365 σ. 7 γρ 6 3\|4. Ἀπὸ πετρέλαια λ. 91 σ. 3 γρ. 4 1\|2. Ἀπὸ διάφορα λ. 28 σ. 10 γρ. 6 3\|4. Ἀπὸ φαρμακεῖον λ. 12. Εἰς ἐξίσωσιν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου. 88. λ. 800.

ἤτοι λ. 2,146 σ. 8 γρ. 2 3\|4

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Ἀπὸ ἐξίσωσιν 1ης Ἰουλ. 87. λ. 1,062 σ. 18 γ. 3 1\|4 Διὰ μισθοὺς λ. 297 σ. 9. Διὰ νοσοκομεῖον λ. 140 σ. 1 γρ. 5 1\|2. Διὰ δημόσια ἔργα λ. 163 σ. 16 γρ. 4 1\|4. Διὰ ἐνοίκια καὶ φόρους λ. 54 σ. 17. Διὰ καθαριότητα τῆς πόλεως λ. 153 σ. 15 γρ. 2. Διὰ φωταγώγησιν λ. 45 σ. 12 γρ. 0 1\|4. Διὰ ἐπιχορηγήσεις πτωχῶν λ. 82 σ. 17. Διὰ Ἑλλ. σχολεῖα λ. 25. Διὰ Ὀθωμ. σχολεῖα λ. 10. Διὰ ρουσσουμάτι λ. 65 σ. 10 γρ. 4. Διὰ διάφορα λ. 34 σ. 15 γρ. 4 1\|2. Διὰ καταγραφὴν κτημάτων λ. 10 σ. 3 γρ. 4 1\|2. Εἰς τόκους ἓξ μηνῶν διὰ χρέος λ. 28 σ. 12 γρ. 1 1\|2.

ἤτοι λ. 2,146 σ. 8. γρ. 2 3\|4.

Ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἰσολογισμῷ τοῦ Δημαρχείου τῆς πόλεώς μας φαίνεται, ἐν διαστήματι 2 μόνων ἐξαμηνιῶν ἐμετρήθησαν ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ Δημαρχείου 800 λίραι στερλίναι, κατόπιν μάλιστα τόσων ἐκτάκτων δαπανῶν διὰ τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς διόρθωσιν ὁδῶν.

***

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 10) 22 ἰσταμένου ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτ. κ. Πέτρου Φλιππίδου μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Θηρεσίας Γ. Παπίδου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

***

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης ἅγιος Πάφου κ. Νεόφυτος παρητήθη τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὴν κατωτέρω δήλωσιν.

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΘΕΟΥ

Ἐπειδὴ τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς ὑγείας ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν τοὐντεῦθεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀπὸ δεκαοκταετίας, κοινῇ ψήφῳ, ἀνατεθείσης ἡμῖν Ἱερᾶς διακονίας, ἤτοι τῆς διακυβερνήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, δεῖν ἔγνωμεν τῇ τοῦ Κυρίου ἐντολῇ, περὶ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης στοιχοῦντες, παραιτήσασθαι καὶ τέλειον ἀποστῆναι τῶν τῆς διακονίας ταύτης φροντίδων, ἐφ ᾧ καὶ ἐκδίδομεν τὸ παρὸν δηλωτικὸν, τῆς οἰκείᾳ βουλῇ καὶ γνώμῃ παραιτήσεως ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Πάφου, οὐμέν τοί γε καὶ τῆς ἀρχιερωσυνης.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα

† Ὁ Πρώην Πάφου Νεόφυτος

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Πάφου
τῇ 10 Ἰανουαρίου 1888.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Εἰδοποίησις.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιδιορθωθῇ ἡ ὁδὸς Ἁγ. Πατρικίου ὡς καὶ αἱ Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Ἀνδρέου πέραν τοῦ πλακωμένου μέρους αὐτῶν, προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων ἐντὸς τῶν εἰρημένων ὁδῶν, ὅπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον κατασκευάσῃ ἕκαστος ἐλευθέρως τὰ πεζοδρόμιά του κατὰ τὸ σχέδιον ὅπως πάντοτε ὅπερ θέλει δοθῇ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου διὰ τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Κ. Τραχανᾶ.

Λεμησσῷ 28 Ἰανουαρίου. 1888.

Ἐκ Λάρνακος 25 Ἰανουαρ. 88.— Χθὲς Τρίτην περὶ τὴν 4 μ. μ. ἔφθασεν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστής. Τὴν Α. Ἐξ. παρέλαβον ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ κ. κ. Οὐάρρεν ἀρχιγραμματεὺς, Τέϋλορ, Χαϊδενστὰμ καὶ Ἄνσερ. Ἐπὶ τοῦ Τ τῆς ἀποβάθρας περιέμενε τὴν Α. Ἐξ. τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ προέδρου, καὶ πλῆθος λαοῦ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας συγκεκινημένον διηρώτα: τί μᾶς φέρει ἐξ Ἀγγλίας; ἡμεῖς βλέπομεν κενὰς τὰς χεῖράς του. Τέλος ὁ κ. Δήμαρχος προσεφώνησεν Αὐτῷ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπανόδῳ του καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ἐπὶ ταῖς προσπαθείαις ἃς κατέβαλε παρὰ τῇ κεντρικῇ κυβερνήσει πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐκφράσας τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ τρέφει καὶ οὗτος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς μετὰ πολλῆς εὐγενείας ἔφριγξεν ὅλων τὰς χεῖρας ἀνεξαιρέτως καὶ τὴν Πέμπτην ὥαν ἐπιβὰς τῆς ἁμάξης κατηυθύνθη εἰς Λευκωσίαν.

Ἐκ Λευκωσίας. 13[25 Ἰανουαρίου 88.— Χθὲς, Τρίτην, κατὰ τὴν 9 μ. μ. ἀφίχθη ἐντεῦθεν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποβίβασιν εἰς Λάρνακα καὶ ἀναχώρησιν ἐκ Λάρνακος ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ τηλέγραφος. Ἔξωθεν τῆς Λευκωσίας κατὰ τὴν πρὸς τὸ Ἁρμοστεῖον ἄγουσαν ὁδὸν ἠγέρθη δαπάνῃ τοῦ δήμου ἀψὶς μυρτοστόλιστος μετ' ἐπιγραφῆς «Ὡς εὖ παρέστητε» καὶ κατάφωτος ὅλως ἐκ πολυπληθῶν λαμπτήρων. Ἐκατέρωθεν δὲ πυρσοὶ καὶ φανοὶ ἐφώτιζον τὸ μέρος λαμπρίζοντες.

Μολονότι ἡ νύξ ἦτο παγετῶδης καὶ τὸ ψύχος λίαν ἐπαισθητὸν οὐχ' ἧττον ὅμως ἄπειρον πλῆθος περὶ τὰς 3,000 πολιτῶν καὶ χωρικῶν μηδ' αὐτοῦ τοῦ ὡραίου φύλου ἐξακριβουμένου ὡς καὶ ἅπασα ἡ ὑπαλληλία ἐν στολῇ παρέστη εἰς τὴν ὑποδοχήν. Οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἤχουν ἀπὸ τῆς 8 μ. μ. ὅπως τὸ πλῆθος παραστῇ εἰς τὴν ὑποδοχήν. Πρὸ τῆς ἀψῖδος λοιπὸν ἔστη τὸ φέρον τὴν Α. Ἐξ. ἅρμα συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. ν. Ἀρχιγραμματέως καὶ τοῦ ἀρχιάτρου κ. Χαϊδενστὰμ, προπορευομένων χωροφυλάκων ἱππέων. Ἐξ ὀνόματος τότε τῶν πολιτῶν ὁ ἀξιότ. κ. Εὐστ. Κωνσταντινίδης προσεφώνησε τῷ Μ. Ἁρμοστῇ λίαν καταλλήλως καὶ διὰ πολλῆς εὐγλωττείας, ὃν διεδέχθησαν ζωηρώτατα ζητωκραυγαί. Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς, εὐχαριστήσας τὸ πλῆθος ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ Ἁρμοστεῖον ἄγουσαν ἀκολουθούμενος ὑπ' ἀρκετοῦ πλήθους ἐπευφημοῦντος καὶ ζητωκραυγάζοντος. Ἐν γένει ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο λίαν ἐγκάρδιος, δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας τοῦ λαοῦ δι' ὅσας ὑπὲρ τῆς Κύπρου κατέβαλε προσπαθείας.

Τῷ Μ. Ἁρμοστῇ ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κηπιάδου τὸ ἑξῆς ποιημάτιον.

(τοῦτο θέλομεν καταχωρίσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.)

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Τὸ ἐν Ἀμμοχώστῳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σὶρ Ἔλλιοτ Πόϋλλ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Οὐίλλιαμ Σμὶθ, τοῦ κ. Λεύση Σμὶθ προέδρου Ἀμμοχώστου καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστῶν κ. Χρ. Παπαδοπούλου καὶ Μεχμὲτ Ἀττᾶ βέη συγκροτηθὲν κακουργοδικεῖον ἐξεδίκασεν ἀπὸ τῆς 16 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ τὰς ἑξῆς ποινικὰς ὑποθέσεις, παρόντος τοῦ κ. Κόλλυερ, δικηγόρου τοῦ Στέμματος, ὡς εἰσαγγελέως.

1.) Ἀκμπρῆς Μιχαὴλ ἐκ Μαραθοβούνου κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ τῆς Φατμὰ Δελῆ Ἀχμὲτ ἐξ Ἁγ.Χαρίτου ἀποδειχθείσης τῆς κατηγορίας ὡς ἐκ προμελέτης γενομένης καταδικάζεται ἐπὶ θανατικῇ ποινῇ.

2.) Χατζῆ Ἀντωνῆς Ἀναστάση ἐξ Ἄσσης κατηγορούμενος ἐπὶ διαρρήξῃ τοίχου, καὶ ἀποπείρᾳ ἀπειλῆς διὰ πελυκρότου κατὰ τῆς Χρυσῆς Λαφυρῆ· μὴ ἀποδειχθείσης τῆς κατηγορίας καταδικάζεται συνῳδὰ τῷ 257 ἄρθρῳ τοῦ Ὀθωμ. αὐτοκρ. ποινικοῦ κώδικος εἰς 5 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ πρόστιμον 75 γροσίων μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς δίκης.

3.) Χασὰν Ἀπτουραχμὰν ἐκ Βαυλῆς κατηγ. ἐπὶ ἀσελγείᾳ τοῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ ἐκ Βατυλῆς ἀπερρίφθη ἡ δίκη τοῦ μικροῦ Ἀλῆ Μουσταφᾶ ἀρνουμένου καταθέσεις.

4.) Ἀχμὲτ Χασὰν καὶ Ἰσμαὴλ Χασὰν Μαδὴ, ἀδελφοὶ ἐκ Περιστερῶνος, κατ. ἐπὶ τραυματίσει τοῦ Δημήτρη χατζῆ Πιερῆ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, καταστροφῇ καὶ κλοπῇ τῶν ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ εὑρισκομένων τινῶν προϊόντων, ἀποδειχθείσης τῆς πρώτης κατηγορίας καταδικάζεται εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν μόνον ὁ Ἰσμαὴλ Χασὰν, ἀθωουμένου τοῦ ἑτέρου ὡς μικροῦ καὶ μὴ ἀποδειχθείσης τῆς κλοπῆς.

5.) Χαβὰ Γρυσοὺρ ἐκ Περιστερῶνος κατηγορουμένη ἐπὶ κλοπῇ διαφόρων χρυσῶν νομισμάτων, ἑνὸς περιδεραίου καὶ ἑτέρων κοσμημάτων ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Γιασουμὴ Φωτῆ ἐκ Περιστερῶνος ἀποδειχθείσης τῆς κατηγορίας κατεδικάσθη εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ ἀπότησιν 4 ἀγγλικῶν λιρῶν ἀξίαν τῶν κλαπέντων πραγμάτων μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς δίκης.

6.) Μιχαὴλ Γιαννῆ, Τοφῆς Γιαννῆ ἐξ Ἀρδάνων καὶ Κυπρῆς Μιχαὴλ Γιαννῆ ἐκ Γερανίου κατηγορούμενοι ἐπὶ κλοπῇ πρεβάτων τοῦ ἐκ Γερανίου Μάρκου Μιχαὴλ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, μὴ ἀποδειχθείσης τῆς κατηγορίας ἀθωοῦνται πάντες οἱ κατηγορούμενοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μόσχα, 17.— *Ἀποκρινόμενος εἰς τὰ συγχαρητήρια τῆς Μόσχας ὁ Τσάρος ἔν τινι πρὸς τὸν Δολοφούσκην ἀποτεινομένῳ ἐγγράφῳ ἐξέφρασε τὴν σταθερὰν αὐτοῦ πεποίθησιν, ὅτι τὸ νέον ἔτος θέλει εἶσθαι ἔτος εἰρήνης καὶ εὐημερίας*

Ἡ Ἐπίσημος αὕτη ἔκφρασις τῆς εὐτυχοῦς πεποιθήσεως τοῦ Τσάρου προὐξένησεν ἐξαίρετον ἐντύπωσιν.

Σοφία, 13.—Κατὰ τὴν «Ἐλευθερίαν» ἐπὶ τῶν φονευθέντων καὶ αἰχμαλωτευθέντων ἐν Πύργῳ εὑρέθη σύστατικὸν γράμμα τοῦ Ρώσσου πρέσβεως Χιτρόβου καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Ζαλέφσκη καὶ Κρίτσεφ πρὸς τὸν Ναβόκωφ, ὡς καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Δραγάγεφ πρὸς τὸν Βογιάνωφ, ἀγγέλλουσα τὸν καταρτισμὸν συμμορίας ἐν Ἀδριανουπόλει.—Ἡ εἴδησις ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος διέταξε ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἐκ τῶν δημοσίων καταστημάτων αἱ εἰκόνες τοῦ Βάττεμβεργ εἶναι ψευδής. Διαψεύδεται ἐπ' ἴσης ἡ φήμη, ὅτι δῆθεν οἱ συγγενεῖς τοῦ Κοβούργου ἐφίνησαν πρόθυμοι νὰ παρακινήσωσιν αὐτὸν εἰς παραίτησιν, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς ἀποδόσεως τῶν δαπανηθέντων ἐν Βουλγαρίᾳ μεγάλων ποσῶν.

Ρώμη, 13.—Ἐκ Μασσούας οὐδὲν ἀγγέλλεται νέον. Ἀλλ' ἡ προέλασις τῶν Ἀβυσσινίων θεωρεῖται ἐπικειμένη Αἱ φῆμαι, καθ' ἃς δῆθεν ὁ Νέγους ἄγει 400,000 ἱππέων καὶ 30,000 πεζῶν, εἶναι ὑπερβολικαί. Ὅτι ὅμως ὁ βασιλεὺς τοῦ Ζοᾶ Μενελὶκ ἤνωσε τὰ στρατεύματά του πρὸς τὰ τοῦ Νέγους θεωρεῖται βέβαιον. Ὁ μέγας φόβος τῶν Ἰταλῶν εἶναι μὴ διέλθῃ ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ὁ Ἰανουάριος, παρέλθῃ δ' ἡ κατάλληλος πρὸς ἐκστρατείαν ἐποχή. Τότε τὰ στρατεύματα θ' ἀναγγασθῶσι νὰ διέλθωσι τοὺς μῆνας τοῦ καύσωνος ἐν Μασσούᾳ καὶ θὰ δεκατισθῶσιν ὑπὸ τῶν νόσων, θ' ἀναβληθῇ δ' ἡ ἔναρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν μέχρι φθινοπώρου.

Κάλις, 18.—Τὸ σερασκεράτον διεβίβασε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ συμπλήρωσις τῶν παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν ὀχυρωμάτων. Αἱ ἐργασίαι δέον νὰ λήξωσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Λονδῖνον, 14.—Οἱ «Καιροὶ» λέγουσιν ὅτι συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν δυνάμεων ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος θὰ προσκληθῇ ὑπὸ τῆς κυριάρχου δυνάμεως ὅπως δώσῃ τὴν παραίτησιν του.

—Μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας ἀνεφύη τὸ ἐξῆς διεθνὲς ζήτημα. Τὸ ρωσσικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον «Ὄλγα» κατερχόμενον τὸν Δούναβιν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς μετὰ τῶν κεκαυτηριασμένων φώτων ἐπυροβολήθη ὑπὸ ρωμυϊκῶν στρατιωτῶν πρὸ τοῦ Τούρνου Μαγουρελλίου. Εὐτυχῶς οὐδεὶς ἔπαθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ κυβέρνησις φαίνεται διατεθειμένη νὰ παράσχῃ τῶς ἐν Πετρουπόλει ταχεῖαν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἱκανοποίησιν.

—Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλουσιν τῷ λονδινείῳ «Χρόνῳ» Πολεμικὸν συμβούλιον συνῆλθε τῇ συμμετοχῇ πάντων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἀπεφασίσθησαν τὰ ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει πολέμου, καὶ προσέτι νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Βουλγαρίαν κατὰ παντὸς ἐπιδρομέος.

—Εἴκοσιν ἄνδρες ἐκ τῆς συμμορίας Ναβουκὼφ, προσφυγόντες εἰς Τουρκίαν, συνελήφθησαν. Λέγεται, ὅτι εὑρέθησαν σπουδαῖα ἔγγραφα ἐπὶ τοῦ πρώην λοχαγοῦ, ἐν οἷς καὶ μία ἐπιστολὴ τοῦ Χίτροβο. ρώσσου ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβεως.

—Κατὰ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφ. τῶν Συζητήσεων καὶ ἄλλη νεωτέρα συνωμοσία ἀνεκαλύφθη, ὡς ἐλέγετο, ἐν Σοφίᾳ. Ἔν τινι προαστείῳ τῆς βουλγαρικῆς πρωτευούσης ἐτοιχοκολλήθησαν προκηρύξεις καλοῦσαι τὸν λαὸν νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῆς «ἅρπαγος καὶ παρανόμου ἀρχῆς τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου».

—Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Τσάρον συγχαρητήριον τηλεγράφημα, ἀπάντησιν εἰς τὴν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας δι' ἧς οὗτος τῷ ἀνήγγειλε τὴν γέννησιν τοῦ ἀνεψιοῦ του.

Σουακιμ 17.—Τὸ ἀγγλικὸν ἱππικὸν μετὰ 5 00 συμμάχων ἰθαγενῶν κατέλαβε τὴν πρωΐαν τὸ στρατόπεδον τοῦ Οσμὰν Δίγνια. Ὁ Χαρδοὺβ καὶ οἱ Σουδανοί του εἶχον ἀρχίσει νὰ τρέπονται εἰς φυγήν, ἀλλὰ μετεστράφησαν ἀμέσως καὶ ἠναγκασαν τοὺς ἄγγλους νὰ ἀποσυρθῶσι. Οἱ ἄγγλοι ἔσχον 6 πληγωμένους, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν συνταγματάρχην Κίτσενερ καὶ τὸν ταγματάρχην Μὰκ Μοῦρδο. Οἱ σύμμαχοι ἔσχον 6 φονευμένους καὶ 22 πληγωμένους.

Λονδῖνον, 19.—Ὁ διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ἀφιχθήσεται εἰς Βερολῖνον τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ὅτως παρευρεθῇ κατὰ τὴν τελεσθησομένην ἑορτήν.

Ἡ ἐπίσημος στρατιωτικὴ ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου ἀναιρεῖ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ «Ρώσου Ἀπομάχου» περὶ τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν τῆς Γερμανίας.

Μόσχα, 18.—Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Μόσχας» θεωρεῖ τὴν εἰρήνην ἐξησφαλισμένην, εὔχεται δὲ ὅπως ἡ εἰλικρίνεια τῆς εἰρήνης τῶν ἄλλων δυνάμεων ᾖ ἴση πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς Ρωσσίας, ἰδίως εὔχεται ὅπως αἱ πράξεις τῶν γειτόνων τῆς Ρωσσίας ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὴν γλῶσσάν των.

Παρίσιοι, 18.—Δικαστικὴ ἔρευνα ἐγένετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Οὐίλσωνος.

Λονδῖνον, 19.—Δυσπιστία ἐκφράζεται ἐν Βιέννῃ πρὸς τὰς εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἃς ἔδωκεν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει συγχαρητηρίων εὐχῶν ἐκ Μόσχας.

—Ἡ «Βελγικὴ ἀνεξαρτησία» δημοσιεύει τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου καθ' ὃ λίαν ἐνδιαφέρουσά ἐστι ἡ εἰς Πετρούπολιν ἀποστολὴ τοῦ λόρδου Ραντόλφου Τσῶρτσιλ. Κατ' αὐτὸ ὁ λόρδος Τσῶρτσιλ προτίθεται νὰ ἐπιτύχῃ σπουδαίων παραχωρήσεων ὡς πρὸς τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη πρὸς ὄφελος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐχεγγύων πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀφγανικῶν μεθορίων.

17. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια)

76. Τὸ Καπιτώλιον, καθεθρικὸς ναός, καὶ τὸ Πάνθεον ἐν Ρώμῃ ἐπυρπολήθησαν ἐκ τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν.

80. Κατακτήσεις τοῦ Ἀγρικόλα ἐν Βρεττανίᾳ.

81. Δομητιανὸς, Αὐτοκράτωρ ΙΑ'. τῆς Ρώμης, ἀδελφὸς τοῦ Τίτου, θανόντος, ἴσως διὰ δηλητηρίου, ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ δοθέντος.—Ὁ Δομητιανὸς ἐκάλλυνε τὴν Ρώμην, ἀνοικωδόμησε τὸ Καπιτώλιον καὶ τὴν Βιβλιοθήκην.

—Ἦκμαζον ὁ στωϊκὸς Ἐπίκτητος, ὁ Πυθαγόρειος Ἀπολλώνιος ὁ ἐκ Τυάνης τῆς Καππαδοκίας, φιλόσοφος Πολύπλαγκτος καὶ θαυματουργός. Ὁ ῥήτωρ Δίων ὁ Χρυσόστομος, οἱ Λατῖνοι ποιηταὶ ὁ Βαλέριος Φλάκκος, ὁ Μαρτιάλης ὁ Παπίνιος Στάτιος καὶ ἡ Σουλπιτία ἡ σατυρική. ὁ ἰουδαῖος ἱστορικὸς Ἰώσηπος καὶ ὁ Γραμματικὸς Κυντιλιακός.

88. Ἄρχεται ὁ κατὰ τῶν Δακῶν πόλεμος τῶν Ρωμαίων.

89. Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπερασπίζει ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Δομητιανοῦ κατὰ τῆς κατηγορίας ὅτι ἦν ἔνοχος προδοσίας.

95. Ἐπικύνδυνοι διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

—Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἔγραψε τὴν ἑαυτοῦ ἀποκάλυψιν.

—Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ.

96. Ὁ Δομητιανὸς δολοφονεῖται ὑπό τινος Στεφάνου, ἀπελευθέρου τῆς συζύγου τοῦ Αὐτοκράτορος Δομητίας συνομωσάσης κατὰ τοῦ συζύγου της, ὃν ἐφοβεῖτο μὴ ἐκεῖνος τὴν φονεύσῃ.

—Νέρβας, ΙΒ'. Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.—Ἦν υἱὸς νομοδιδασκάλου, κυβερνήσας δικαίως ἐπὶ δύο ἔτη.

—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντίνου εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου, ὅτι κατὰ πληροφορίας ὑπὸ τῆς Πύλης ληφθείσας, ὁ λόρδος Σώλσβυρυ διεκήρυξε πρὸς τὴν Γερμανίαν τάδε· Ἐὰν ἐξερράγνυτο ὁ πόλεμος κατόπιν ἀποτείχισεως τῶν Ρώσσων πρὸς κατοχὴν τῆς Βουλγαρίας, ἡ Ἀγγλία θὰ ἀπέστελλε δύο στόλους εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ἀλλ' ἐὰν οὐδεμία συμβῇ κατοχὴ τῆς Βουλγαρίας, ἡ Ἀγγλία θὰ τηρήσῃ ἀπόλυτον οὐδετερότητα.

Κατά τινα ἀνταπόκρισιν τῆς Βιέννης ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη προσπαθεῖ νὰ συζεύξῃ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἡγεμόνα Φερδινάνδον μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἑλένης Ὀρλεανίδος, θυγατρὸς τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπιστα	γρ. . . .	120—140
» συνήθη	» . . .	70—110
» κόκκινα χαλασμένα .	» . . .	40—50
» ξυνισμένα	. . .	20—30
ῥακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . . .	42—46

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Μ. Κοιλανιὺς πωλεῖ μακαρονάδαν Νεαπόλεως ἐξαιρέτου ποιότητος λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 4 ἡ ὀκὰ, χονδρικῶς δὲ πρὸς 3 1]2. Ἐπωφελήθητε τῆς περιστάσεως.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ (Λευκωσίᾳ) λαμπρὸν ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. χ'' Γαβριὴλ σκαρπάρου, κείμενον παρὰ τῇ κρήνῃ ἀντικρὺ τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ν. Ἱερεμία, θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι ἔκ τε τῆς ποιότητος, στερεότητος, καλλιτεχνίας καὶ τῆς τιμῆς. Τὸ ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. χ'' Γαβριὴλ κατασκευάζει παντὸς εἴδους ὑποδήματα, ἄγγλικῆς ἢ ἐγχωρίου κατασκευῆς, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων τῆς Εὐρώπης τοιούτων καταστημάτων

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἁγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὑρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἤτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρὲ διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίας (Larache), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομμανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούτη. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blicad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀποθετα (Specialites). Κηλεπιδέτρους διὰ παιδία καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων, περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

—Ἦκμαζον τότε οἱ ἱστορικοὶ Τάκιτος Ἰούλιος Φροντῖνος καὶ Πλίνιος ὁ νεώτερος, ὅστις ἦν καὶ ῥήτωρ· πρὸς δὲ καὶ ὁ Ἰουβενάλιος περίφημος σατυρικὸς ποιητής.

98. Τραϊνὸς, Γ'. Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, θανόντος τοῦ Νέρβα, ὅστις τὸν υἱοθέτησεν. Ὁ Τραϊνὸς ἦν ὁ υἱὸς στρατιώτου ὑπὸ τὸν Οὐεσπεσιανόν· κατέστη δὲ ὕπατος ἐπὶ Δομητιανοῦ.

—Ὁ Τραϊανὸς ἀπαγορεύει τὰς χριστιανικὰς κοινότητας.

99. Ἀπέθανεν ὁ ἱστορικὸς Τάκιτος.

100. Ἀπέθανεν ὁ ἱστορικὸς Ἰούλιος Φροντῖνος.

103. Ὑπετάγησαν οἱ Δᾶκες ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ.

106. Ἐκστρατεία τοῦ Τραϊανοῦ κατὰ τῶν Πάρθων.

107. Νῖκαι τοῦ Τραϊανοῦ ἐν Ἀσίᾳ.

—Τρίτος διωγμὸς τῶν χριστιανῶν.

108. Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἐσπαράχθη ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τῶν θηρίων.

114. Ὁ Τραϊανὸς κατέκτησε τὴν Ἀρμενίαν.

—Ἐστήθη στήλη τοῦ Τραϊανοῦ εἰς Ρώμην.

—Ἦκμαζον ἐν Ρώμῃ ὁ φιλόσοφος Ἀππίκιος Κοῖλος καὶ οἱ ἱστορικοὶ Κ. Α. Φλῆρος, Γ. Σουετώνιος, Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεὺς, καὶ ἄλλοι.

115. Ὁ Τραϊανὸς ὑπέταξε τὴν Ἀσσυρίαν.

—Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Κυρήνης φονεύουσι 200,000 Ἕλληνας καὶ Ρωμαίους.

118. Ἀδριανὸς, ΙΔ'. αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ἀναγορεύεται, θανόντος τοῦ Τραϊανοῦ· οὗ ἦν ἀνεψιὸς καὶ παρ' οὗ υἱοθετήθη.

—Ἀνενεώθη ὁ διωγμὸς τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, πλὴν ἔπειτα ἀνεστάλη.

—Ἦκμαζον ὁ σοφιστὴς Ἀδριανὸς καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἀρριανός.

120. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς ἔκτισεν ἐπὶ τῆς Βρεττανίας τεῖχος 20 μιλίων ἀπὸ Ἀγγλίας μέχρι Σκωτίας, καὶ προπύργιον κατὰ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς

130. Ἦκμαζον ἐν Ρώμῃ μὲν ὁ Τερ. Μαῦρος στιχουργὸς, Λεύκ. Ἀπουλήϊος φιλόσοφος καὶ συγγραφεὺς· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ὁ Ἀστρονόμος Κλαύδιος Πτολεμαῖος.

131. Ὁ Ἀδριανὸς ἐπισκέπτεται τὴν Αἴγυπτον καὶ Συρίαν.

132. Ὁ Ἀδριανὸς δημοσιεύει τὰ διηνεκῆ αὐτοῦ ἔδικτα ἤτοι τοὺς Κώδηκας τῶν Νόμων.

135. Οἱ Ρωμαῖοι κατέστεψαν 580;000 Ἰουδαίους εἰς Ἰουδαίαν, τῶν μεινάντων διασπαρέντων.

137. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνοικοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομάσας Αὐτὴν Αἰλίαν Καπιτωλίναν.

138. Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ΙΕ'. αὐτοκράτωρ, ἀναγορεύθη θανόντος τοῦ Ἀδριανοῦ, οὗ ὑπῆρξε θετὸς υἱός.

139. Λόλλιος ὁ Οὐρβλὸς ρωμαῖος διοικητὴς ἐν Βρεττανίᾳ ἐξέτεινε τὰς κατακτήσεις του μέχρι τῆς κομητείας Μουραίφρειθ ἐν Σκωτίᾳ.

—Ὁ Ἀντωνῖνος κτίζει τὸ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Κλύδου μέχρι τοῦ φέρδου ἐν Ἀγγλίᾳ τεῖχος.

145. Ὁ Ἀντωνῖνος ἐνίκησε τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Δάκας.

146. (;) Ἡ λατρία τοῦ Σεράπιδος, αἰγυπτίου Θεοῦ, καὶ Θεοῦ κυρίως τοῦ Ἅδου, οὗ υἱὸς ὁ Πλούτων παρ' Ἕλλησι, εἰσήχθη ἐν Ρώμῃ. Κατ' ἄλλους εἰσήχθη δύο αἰῶνας πρότερον.

148. Ἦκμαζον ἐν Ρώμῃ ὁ ἱστορικὸς Ἀππιανὸς, οἱ φιλόσοφοι Μάρκος Ἀντωνῖνος καὶ ὁ ἐπίθετος, ὁ νομοδιδάσκαλος Γάϊος.—Ἐν Ἑλλάδι ὁ ῥήτωρ Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς καὶ ὁ πολιτειογράφος Παυσανίας.

(ἕπεται συνέχεια

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»